

lertid ikke, det gaaer an — især ikke for Diebliffet, da vi ikke have vore Skatteforhold regulerede paa en anden Maade, end vi have — saaledes uden videre at tage en Hartkornsbyrde fra os og lægge den over paa Statskassen, navnlig paa en Tid, da man fra andre Sider hører, at Hartkornet er favoriseret overfor Kjøbstadsstattebyerne. En Foranstaltning som den nævnte vilde vistnok vække Misnøje adskillige Steder, og jeg skal derfor meget fraraade de ærede Medlemmer at gaae ind paa Udvalgets Mindretals principale Forslag, hvilket let udenfor denne Sal kunde blive betragtet som en Uretfærdighed imod enkelte Stattebyere. — Hvad Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 1 angaaer, gjør det mig ondt, at den høitærede Krigsminister har udtalt sig derimod. Jeg troer, at en Nedsættelse af den deri omtalte Sum er det eneste Bærn imod, at ikke et overordentligt stort Antal af de nuværende Districtsheste, som Armeen godt hidtil har kunnet bruge, skal blive casferet. Jeg frygter for, at den Commission, som skal bedømme Hestene, vil stille strengere Forbringinger, naar der skal gives en Priis af 275 Rd. for at blive fri for at anstaffe en Hest. Jeg troer ikke, at det forholder sig rigtig, som den høitærede Krigsminister meente, at der ved Inddragelsen af Districtshestene vil blive et overordentligt stort Antal Numere vacant. Ethvert Numer skal jo være besat; i alt Fald kan der for det enkelte Numer kun være en Frist af 8 Uger, inden det besættes, og man maa saaledes gaae ud fra den Forudsætning, at der ikke for Diebliffet findes mange vacante Numere; men dersom dette Forslag om at formindske Summen med 75 Rd. ikke bliver vedtaget, frygter jeg for, at der af Commissionen vil staves mange vacante Numere, jeg tør næsten sige med Urette overfor Communerne. Jeg frygter for, at der vil blive stillet temmelig strenge Forbringinger, naar man vil gaae ud fra den Forudsætning, at Kommunen skal levere en god og brugbar Hest efter Nutidens Forbringinger. De Heste, der bleve leverede i 1851, svarede ikke til den Tids Forbringinger, og ere de Forbringinger, man stiller til Districtsheste, stegne siden den Tid, ere Forpligtelserne ogsaa stegne samtidigt dermed. Jeg troer, at Staten maa stille sine

Forbringinger nogenlunde i Overensstemmelse med, hvad der deels den Gang og deels efter den sidste Krig blev budt de forskjellige Udredningsdistricter. Da Hestene, saavidt jeg huster, i Efteraaret 1864 bleve tilbageleverede Districtterne, og der istedetfor Heste, som vare bortkomne ved Dødsfald eller paa anden Maade, blev leveret Communerne andre Heste, var Fleertallet af disse af den Natur, at den her antydede Commission vistnok paa ingen Maade vilde antage dem for gyldige, men der var ingen Tvivl om, at Communerne jo maatte overtage dem, medens den næstfølgende Commission casferede ikke saa af de Heste, som Staten Aaret iforveien havde leveret. Jeg vil derfor anbefale Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 1, for derigjennem at have et Bærn imod allfor store Forbringinger. — Jeg troer, at man maa være det ærede Udvalg Tak skyldig for den Bestemmelse, der er stillet op i den nye foreslaade § 5. Det faabte mig srag i Dinene, da jeg saae Lovudkastet, at der laa mange private Contracter bagved, som vilde blive brudte, undertiden til Skade for dem, der have paataget sig at gaae i Udberernes Sted, men her er et Middel til, at de, der saaledes blive forurettede, kunne faae Opreisning ved en communal Autoritet. — Jeg kan saaledes vel forsonne mig med, at Landstatten bliver forhøiet disse 16 p. pr. Tønde Hartkorn, stjøndt jeg helst havde seet, at Kommunen havde faaet denne Conto i Amtstuenes Stattebøger, hvad jeg ikke kan ansee for nogen Besværighed med Hensyn til Statens Afregning med Kommunen, thi dennes Hartkorn forrykkes jo ikke stadigt fra det ene Aar til det andet. Naar man engang har sagt, at den Commune har det og det Hartkorn, bliver det, indtil Hartkornet forandres, en faststaaende Sum, som Kommunen, ligesom den enkelte Mand, har at betale i de aarlige Statte terminer. Jeg skal dog som sagt følge det ærede Fleertal og meget fraraade, at man gaae ind paa Mindretallets principale Forslag under Nr. 4.

Finantsministeren: Jeg maa dog imødegaae nogle af de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Mindretallet fremsførte, idet